

Pompeo fortsætter sin anti-Kina-kampagne i Danmark

København, d. 22. juli (EIRNS) – Efter forherligelse af det amerikansk-britiske "særlige forhold" og polemisering mod det Kinesiske Kommunistiske Parti i London i går, havde USA's udenrigsminister, Mike Pompeo, møder i Danmark i dag med statsminister Mette Frederiksen, så vel som udenrigsminister Jeppe Kofod. Der var også et særligt møde om arktiske spørgsmål, hvor den danske udenrigsminister fik selskab af udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne – begge arktiske dele af Kongeriget Danmark.

Formålet med besøget var at sikre Danmarks samarbejde, som en stærk amerikansk allieret og et aktivt NATO-land, for at forsøge at blokere et "autoritært" Rusland og Kina fra at have yderligere økonomisk og sikkerhedsrelateret aktivitet og indflydelse i Arktis. Mens Pompeos retorik ved pressekonferencen var mindre direkte end i London, angreb han det Kinesiske Kommunistparti, som er "en trussel mod friheden overalt" og fremkaldte tydeligt Danmarks hjælp til at forsvare "vores værdier". Han lovpriste USA's og Danmarks støtte af Hong Kongs befolkning. I løbet af spørgetiden blev Pompeo spurgt om lukningen af det kinesiske konsulat i Houston, Texas, hvor han hævdede, at der har været en "langvarig udfordring fra det kinesiske kommunistparti, som stjal intellektuel ejendom". (Kineserne har advaret om de alvorlige følger for de forværrede amerikansk-kinesiske relationer. I lederen i Global Times d. 26. juli, som muligvis kunne være skrevet af chefredaktøren på denne avis, som er tæt på regeringens synspunkt, står: "Lige nu er det ikke længere et spørgsmål om det kinesisk-amerikanske bånd er i frit fald, men om forsvarslinjen for verdensfreden er brudt af Washington. Verden må ikke blive kapret af en gruppe politiske galninge. Tragedierne fra 1910'erne og 1930'erne må ikke

gentages igen." [https://www.globaltimes.cn/content/1195691.shtml]).

Mens Trumps tilbud, sidste år, om at købe Grønland ikke blev diskuteret (og hans aflysning af sit besøg i Danmark, efter den danske statsminister kaldte hans idé absurd), vil USA forsøge at øge sin indflydelse ved at åbne et konsulat på Grønland og øge sine civile investeringer der (i tillæg til USA's flyvestation i Thule) og en formel dialog på regeringsniveau mellem USA og Færøerne blev annonceret. Dog udtalte Grønlands udenrigsminister, Steen Lyng, efter mødet, til en dansk TV-station, at alle partnere er velkomne så længe de respekterer lovgivningen og at Grønland vil fortsætte med at eksportere fisk til Kina, deres andet-største eksportmarked efter Europa.

To dage før Pompeos besøg udsendte Schiller Institutet i Danmark Helga Zepp-LaRouches seneste artikel, "Putins P5-topmøde kunne være den sidste chance" og hendes konferencetale fra den d. 27. april, med et følgebrev, via email til hele den grønlandske elite og personlige emails til den danske udenrigsminister og udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne. Følgebrevet betonedede nødvendigheden af et stormagtstopmøde for at kunne samarbejde om de store problemer, som verden står over for. Og at Pompeos anti-kinesiske politik bidrager til konfrontation, ikke samarbejde i Arktis og andre steder. Grønland og Færøerne må ikke blive til en geopolitisk slagmark, men steder for samarbejde om økonomisk udvikling til fordel for befolkningerne.

Dette budskab fandt gengklang i en kommentar af Jenis av Rana, Færøernes udenrigsminister, ved en pressekonference aftenen før besøget: "Vi er meget bekymrede for at Arktis bliver en krigszone for stormagterne. Derfor er vi meget fokuserede på at gøre det klart for Pompeo, at vi skal beskytte Arktis og sikre at det forbliver et lav-spændings-område."

Fra arkivet: Video: Grønland og udviklingen af Arktis

Fra 2010

2. del:

3. del:

POLITISK ORIENTERING den 29. august 2019:

8 uger til Brexit –

Finansverden ønsker digitale penge og økofascisme

for at udskyde krak –

**Grønland:
kampplads**

**Geopolitisk
eller**

omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Indhold:

4 uger til hard Brexit

Grøn fascisme

G7 i Frankrig: Ingen løsning på finanskrisen

Iran: muligt gennembrud?

Italien: Von der Leyens kup

Hong Kong: destabilisering af Kina

Grønland: militarisering af arktis, eller samarbejde om økonomi og forskning?

Jackson Hole centralbanker møde: Elektronisk valuta i stedet for dollar? Paradigmeskifte, hvor centralbankerne trykker de penge markedet behøver?

Klimahysteri: "hockey stick"-model ophavsmanden tabte en retsag

Rumkapløb igang

Grønland: Geopolitisk kampplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde?

Den igangværende kamp mellem to meget forskellige paradigmer, det ene for geopolitisk konfrontation og krig og det andet for fredeligt samarbejde og sameksistens, er også det centrale tema i den nylige turbulens i forbindelse med Donald Trumps nu aflyste besøg til Danmark. Som Trump i sine udtalelser gjorde klart, var Grønland det afgørende omdrejningspunkt for hans planlagte besøg til Danmark.

Den kreds af rådgivere omkring Trump, som f.eks. udenrigsminister Pompeo og sikkerhedsrådgiver Bolton, der konsekvent har arbejdet for en konfrontation med Rusland og Kina, ønsker at USA med Trump i spidsen skal gøre Arktis og Grønland til en geopolitisk kampplads. I sin tale til Arktisk Råd den 6. maj 2019 i Rovaniemi, Finland, chokerede Pompeo deltagerne ved at erklære, at den hidtidige politik for at forhindre en militarisering af Arktis nu var aflyst. USA betragtede nu Arktis som et konfliktområde mellem USA, Rusland og Kina. I direkte forlængelse af denne politik, er der et udtalt ønske fra disse kredses side om at forhindre kinesisk og russisk indflydelse i Grønland, hvad enten den er civil eller militær, og i stedet sikre en langt større amerikansk militær kontrol med Grønland. Det var baggrunden til ordren fra Washington til København om at kinesisk deltagelse i bygning af lufthavne på Grønland ikke kunne accepteres og

måtte blokeres fra dansk side. Noget som skete prompte.

Hvis denne politik fortsattes vil det få katastrofale konsekvenser for Grønland, Rigsfællesskabet og Verden. Grønlands behov for opbygningen af en selv bærende økonomi gennem økonomisk og infrastrukturel opbygning vil blive tilsidesat og i stedet vil kun rendyrkede militære investeringer og amerikansk kontrol over Grønlands råstoffer være på dagsordenen.

Alternativet til sådanne sørgelige udsigter er at etablere et fredeligt samarbejde på Grønland, i resten af Arktis (og i verden i almindelighed), mellem USA, Rusland, Kina og Indien. Hvis disse fire giganter indgår i Lyndon LaRouches forslag om en firemagts-aftale for økonomisk udvikling og videnskabeligt forskningssamarbejde, så har verden en farbar vej ud af alle de aktuelle problemer.

Det, Grønland og Arktis har brug for, er den form for økonomisk udvikling, som Kina mestrer, og som ses ved, at man har løftet 700-800 millioner kinesere ud af dyb fattigdom, og i den udvikling, velstand og øget selvstændighed, som Bælte- og Vej-Initiativet siden 2013 har skabt i stadig større dele af verden. Kinas succes er baseret på at yde langsigtede kreditter til infrastrukturprojekter, der transformerer den økonomiske aktivitet. I kølvandet på den forbedrede infrastruktur følger industrialisering og forbedrede levevilkår. Dertil kommer voksende deltagelse i den forskning og udvikling, som er grundlaget for videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Den danske regering bør i samarbejde med det grønlandske hjemmestyre arbejde for, at Trump ikke falder i den geopolitiske fælde, der vil ødelægge Grønlands fremtid. I stedet bør vi arbejde for at få Grønland til at være et vigtigt omdrejningspunkt i et kommende internationalt samarbejde i Arktis. Grønland bør være centrum for et forskningssamarbejde mellem de arktiske nationer, bl.a.

Grønland, Danmark, USA og Rusland, og dertil Kina og andre nationer, for udviklingen af Arktis og fælles aktiviteter for f.eks. bedre at forstå interaktionen mellem Solen, det Ydre Rum og Jorden.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft Ehrlicke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy, Harrison Schmitt

Frontalt angreb på vores levestandard:

Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for changing the culture, LaRouchePAC 2019:

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

Download (PDF, Unknown)

Part 2:

Download (PDF, Unknown)

Krafft Ehricke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehricke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler Arktis – Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens

skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbar på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal

udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitæt er relevante for resurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af resurserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af

verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets mineralressurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA,

Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017. Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: Kap. III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

Download (PDF, Unknown)